

INPUT VOOR EEN PROCEDURE OF PLEITNOTA

Geraadpleegde bronnen:

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBLIM:2019:6477>
<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2019:2688>
<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2019:2435>
<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2019:2197>
<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2019:1729>
<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2019:166>
<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBLIM:2018:12048>
<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHSHE:2018:3723>
<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2017:277>
<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARL:2016:6129>
<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2014:91>
<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:PHR:2013:1136>
<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2010:BM4301>
<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2007:AZ5443>
<http://assembly.coe.int/nw/xml/XRef/Xref-XML2HTML-EN.asp?fileid=22220>

Vader zou uw rechtbank willen vragen de omgangsregeling tussen vader en [naam kind], conform de door vader voorgestelde opbouwregeling, per direct te effectueren. Alle tijdrovende en vertragende maatregelen maken de kans op intensievere hechting tussen vader en [naam kind] steeds kleiner.

Zowel op grond van de Nederlandse wetgeving als op grond van de internationale verdragen heeft vader recht op omgang met [naam kind]. Dit recht komt naast hetgeen is bepaald in de nationale wetgeving vooral tot uiting in artikel 8 EVRM waarin het recht op familie- en gezinsleven wordt beschermd. Daarnaast heeft vader ingevolge de wet de verplichting tot omgang met [naam kind]. Met het voorgaande heeft de wetgever bedoeld tot uitdrukking te willen brengen dat afspraken tussen ouders over omgang, dan wel een door de rechter vastgestelde omgangsregeling, door moeder en vader moet worden nagekomen¹. Echter moet vader dan wel in de gelegenheid worden gesteld om deze plicht na te kunnen komen jegens [naam kind].

De huidige situatie, waarbij vader door moeder uit het leven van [naam kind] wordt gebannen en waarin volgens vader zelfs sprake is van ouderverstoting, wordt uitsluitend door de moeder en haar omgeving gecreëerd.

Wanneer moeder de omgangsregeling tussen vader en [naam kind] (bewust) blijft frustreren en er derhalve geen intensieve omgang tussen vader en [naam kind] kan plaatsvinden, wordt er door moeder inbreuk gemaakt op vaders recht. Immers, het recht op omgang en het recht op eerbiediging van zijn familie- en gezinsleven. Anderzijds kan vader ook zijn plicht jegens [naam kind] niet nakomen.

Vader wijst erop dat moeder vanaf de geboorte van [naam kind] doelbewust obstakels heeft opgeworpen om de omgang tussen vader en [naam kind] te voorkomen terwijl dit volgens vader haaks staat op het belang van [naam kind] en er daarnaast geen enkele gronden zijn die een omgang tussen vader en [naam kind] zouden moeten of kunnen blokkeren zoals omschreven in artikel 1:377 BW lid 3 sub a, b en d en een gecontinueerde beperking van de omgang van vader met [naam kind] is derhalve niet te rechtvaardigen.

¹ GH Den Haag 24 februari 2015, ECLI:NL:GHDHA:2015:488

Vader heeft reeds in de eerder ingediende stukken uitvoerig de noodzaak benadrukt van zeer frequente omgang tussen vader en [naam kind]. Vader heeft dit onderbouwd op basis van recent en breed geaccepteerd wetenschappelijk onderzoek.

Met als uitgangspunten dat een ongestoorde relatie van [naam kind] met zijn vader in het belang van [naam kind] is, dat er geen enkele contra-indicaties zijn voor de omgang tussen vader en [naam kind], en dat de weigering van moeder daaraan mee te werken niet door objectieve gegevens wordt ondersteund, is vader van mening dat per direct de omgangsregeling zoals door vader voorgesteld en door experts zoals Femmie Juffer ondersteund tot stand moet komen.

Volgens vader heeft moeder tegen de omgangsregeling geen met feiten onderbouwde bezwaren aangevoerd. Het is niet aan moeder te bepalen dat vader geen omgang met [naam kind] mag hebben. Er is voorts geen enkel aanknopingspunt in de voorliggende zaak te vinden om voorwaarden aan vader te stellen voordat de frequente en uitgebreide omgang tussen vader en [naam kind] kan plaatsvinden. Moeder dient zich te houden aan de omgangsregeling en vader stelt dat een dwangsom aan de verplichting tot medewerking van moeder noodzakelijk is, gelet op haar houding tot nu toe. In het kader van gelijkwaardigheid is vader, ook al is daar geen aanleiding voor, bereid zich dezelfde dwangsom op te laten leggen bij het eventueel niet nakomen van zijn verplichtingen met betrekking tot de omgang tussen moeder en [naam kind].

Vader is van mening dat een reële en grote ontwikkelingsbedreiging bij [naam kind] aanwezig is doordat [naam kind] geen beeld van zijn vader kan vormen op basis van zijn eigen ervaringen en contact en dat het om die reden van belang is dat [naam kind], naast moeder, per direct ook door vader verzorgd en opgevoed wordt.

Vervolgens is vader van mening dat alle pogingen die zijn gedaan om de omgang tussen vader en [naam kind] op gang te brengen, door de houding van moeder steeds zijn gestrand. Moeder biedt op geen enkele wijze opening aan vader om betrokken te zijn in het leven van [naam kind] en uit haar verweerschrift blijkt dat moeder niet onvoorwaardelijk aan een omgang tussen vader en [naam kind] zal meewerken.

Ook is ebleken dat moeder op geen enkele manier duidelijk kan worden gemaakt dat de omgang tussen [naam kind] en vader in het belang is van [naam kind] en dat moeder [naam kind] daarin zou moeten stimuleren. Vader constateert dat alles is geprobeerd om moeder bewust te maken van de bedreigingen voor de ontwikkeling van [naam kind] en om haar medewerking te verkrijgen om deze bedreigingen weg te nemen. Gebleken is dat dit niet is gelukt.

[naam kind] dreigt zijn vader kwijt te raken door aanmoediging van zijn moeder en ondersteuning van haar netwerk.

Moeder is zeer wispelturig en wenst zaken naar haar hand te zetten door een geheel nieuwe versie van vaststaande feiten voor te stellen, waarbij aan alle tussen partijen gemaakte afspraken en beloftes voorbij wordt gegaan. Vader benadrukt daarnaast dat moeder steeds zonder voorbehoud heeft verzekerd dat zij heel graag met vader een kindje wilde. Het was ook moeders wens dat vader een duidelijke rol als vader in het leven van het kind zou hebben en houden en dat vader in dat kader ook de vaderrol op zich zou nemen. Voorts is vader van mening dat door moeder op de tussen haar en vader gemaakte afspraken niet lichtvaardig mag en kan worden teruggekomen. Dat zou later ook aan [naam kind] niet uit te leggen zijn.

Zoals uit de processtukken blijkt, wordt vaders geduld aardig op de proef gesteld omdat moeder haar houding telkens in haar eigen belang blijft wijzigen en de procedure met een ongekend onwaarachtige houding en ongemotiveerde weerstand onnodig frustreert.

Moeder (althans haar advocaat) lijkt volledig verstrengeld te zijn in haar schijnwerkelijkheid waarin zij haar eigen waarheid telkens weer opnieuw aan het herdefiniëren is. Puur en alleen in haar eigen belang.

Moeder lijkt in dezen te worden geleid door haar emoties en niet door logica en redelijkheid waardoor haar perceptie volledig afwijkt van de werkelijke situatie en de daadwerkelijke feiten.

Moeder geeft aan alles door de lens van het gevoel te bekijken en haar gevoelens over vader lijken uitsluitend negatief, uitvergroot en zelfs beangstigend voor haar te zijn. Volgens vader zorgt dit ervoor dat moeders waarnemingen en ervaringen ook negatief en angstaanjagend voor haar zijn. Moeder lijkt echt te geloven dat haar emoties feiten zijn en bekeken door de lens van emoties worden gebeurtenissen door moeder telkens gewijzigd om te passen bij haar emotie.

De op geen enkele manier onderbouwde stellingen en vermoedens van moeder lijken haar laatste strohalm te zijn om de omgang tussen vader en [naam kind] proberen tegen te houden. Of en zo ja in hoeverre haar persoonlijkheid en haar omgeving daarbij een rol spelen kan door vader niet worden beantwoord.

Vader concludeert wel dat moeder de sleutel in handen heeft om de omgang met vader in goede banen te geleiden maar ook om de sleutel zo te hanteren dat vader verder aan het lijntje wordt gehouden en het nakijken heeft. En juist dat laatste dreigt hier te gebeuren.

Moeder toont geen enkel begrip laat staan empathie voor de enorme inspanningen die vader moet verrichten om een deel van [naam kind] leven te kunnen uitmaken en vader is gechoqueerd over de vanzelfsprekendheid waarmee moeder bereid is om het leven van vader te ruïneren

Met de zojuist getrokken conclusie over de rol en het handelen van moeder rijst bij vader de vraag, in het belang van [naam kind], welk (aanvullend) verzoek hij aan uw rechtbank zou moeten voorleggen.

Moeder, haar partner en hun families zijn immers niet bereid om in het belang van [naam kind] aan enige uitbreiding van de omgang tussen vader en [naam kind] mee te werken en vader een betekenisvolle rol in het leven van [naam kind] te gunnen. Zolang moeder de waarde van vader in het leven van [naam kind] niet erkent kan er niet op worden vertrouwd dat moeder de relatie van [naam kind] met zijn vader bevorderen wil en zal. Integendeel, volgens vader toont het gedrag van moeder herhaaldelijk dat moeder, koste wat het kost, er alles aan zal doen om vader uit het leven van [naam kind] te verstoten.

In zaken met betrekking tot ouderverstoting is er veelvuldig sprake van laster en onjuiste, valse beschuldigingen van de verstotende ouder jegens een voor het kind beschikbare, liefdevolle ouder. In dergelijke zaken, beschuldigt een ouder de andere ouder ten onrechte van een ernstige ouderlijke miskenning, variërend van emotioneel belastend en nalatig zijn tot fysiek en seksueel gewelddadig zijn. Al deze beschuldigingen worden door de verstotende ouder naar voren gebracht met als enig doel voordeel te halen uit het geschil over het gezag en de omgang met het kind.

Ouderverstoting is verkapte kinderdiefstal waarbij het kind achter gesloten deuren emotioneel gemanipuleerd wordt door pathogeen ouderschap. In [naam kind] geval door moeder en haar omgeving.

Een kind welk een gezonde, liefdevolle ouder verstoot is door de pathogene ouder opzettelijk in een loyaliteitsconflict gebracht en daarmee in een voor het kind enorm belastende stresssituatie. Om deze stresssituatie te ontvluchten wijst het kind op korte of lange termijn de liefdevolle ouder af en het kind gaat zich hechten aan de mishandelende ouder, waardoor het kind een serieus hechtingstrauma oploopt welk een kind zijn hele leven lang psychisch zal blijven belasten.

Het verstoten van één van zijn ouders, in dit geval zijn vader, maakt dat [naam kind], door het bewuste toedoen van moeder en haar omgeving, wordt afgesloten van zijn wortels.

Vader is hier zeer bezorgd over en gezien de jonge leeftijd van [naam kind] kan nog worden voorkomen dat dit schrikbeeld werkelijkheid gaat worden. Echter, vader is van mening dat dit alleen kan worden voorkomen door nu en per direct de juiste beslissingen te nemen en verzoekt hij als betrokken vader uw rechtbank met beschermende maatregelen te doen ingrijpen om te voorkomen dat moeder uit onwetendheid schade berokkent jegens, [naam kind], vader en haarzelf. Onwetendheid omdat moeder zich niet realiseert wat het effect en de consequenties van haar woorden en daden zijn en ze niet weet hoe ze met haarzelf en de situatie moet omgaan zonder dat [naam kind], vader of moeder eronder gaan lijden.

Vader constateert dat moeder met betrekking tot een gezonde opvoedingsstijl ernstig afwijkend gedrag vertoont en vader is van mening dat door deze houding van de gezaghebbende moeder en haar familie alsmede het door hen overduidelijk in gang gezette en in stand gehouden proces van ouderverstoting een reëel en onaanvaardbaar risico bestaat dat de evenwichtige sociaalpsychologische en emotionele ontwikkeling van [naam kind] ernstig in gedrang komt. Moeder frustreert immers niet alleen de bevordering van een intensievere hechting tussen [naam kind] en zijn vader, moeder probeert zelfs **de reeds tot stand gekomen hechting tussen vader en [naam kind] met geweld te verbreken** door niet aan de omgang tussen vader en [naam kind] mee te werken en de omgang zelfs te willen beperken en slechts onder begeleiding.

De hiermee door moeder bewust en opzettelijk **geïnduceerde ontwikkelingspsychopathologie** als het resultaat van haar extreem vervormde pathogene opvoedingspraktijken, te weten **de onderdrukking van het normale hechtingssysteem** van [naam kind], wordt in de DSM-5 onder code V995.51 gediagnosticeerd als **psychische kindermishandeling**² welke gelegen is in **het verlies voor [naam kind] van een relatie met een gezonde, liefhebbende en affectief betrokken en beschikbare vader.**

Moeder lijkt aan haar abnormaal gefixeerd, standvastig en bizar geloof vast te willen houden ondanks alle door vader onderbouwde feiten die het tegendeel bewijzen en zonder zich als psycholoog te willen profileren kan volgens vader zonder enige tussenkomst van een klinisch psycholoog of Raadsonderzoek en puur gebaseerd op de voorliggende feiten en de voorgenoemde diagnostische standaard geconcludeerd worden dat moeder én haar omgeving zich ernstig schuldig maken aan psychische kindermishandeling en de standaard beschermingsmaatregel in dit geval is het kind van de mishandelende omgeving te scheiden.

Op grond van haar gezag over [naam kind] heeft moeder, zoals in artikel 1:247 derde lid BW is bepaald, de verplichting om de ontwikkeling van de banden van [naam kind] met zijn vader te bevorderen³. Nu niet is gebleken dat er een gegronde reden is dat moeder deze verplichting niet hoeft na te komen, kan vader niet anders concluderen dat moeder deze wettelijke verplichting met voeten treedt.

De door moeder in gang gezette ouderverstoting is zoals door vader aangetoond geclassificeerd als psychische kindermishandeling en (ex-)partnergeweld. Deze volgens 4^e lid van artikel 300 WvSr en 1^e lid van artikel 304 WvSr strafbare⁴ handelwijze van moeder is in strijd met het bepaalde in het tweede lid van voornoemd artikel 1:247 BW waarin staat:

„Onder verzorging en opvoeding worden mede verstaan de zorg en de verantwoordelijkheid voor het geestelijk en lichamelijk welzijn en de veiligheid van het kind alsmede het bevorderen van de ontwikkeling

² American Psychiatric Association (2013). Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (Fifth ed.). Arlington, VA: American Psychiatric

³ HR 2014, ECLI:NL:HR:2014:748

⁴ Psychische (kinder)mishandeling wordt door het Openbaar Ministerie gezien als een strafbaar misdrijf vallend onder de werking van artikel 300/304 Wetboek van strafrecht. Zoals ook aangegeven in het artikel van 14 juli 2017 door Prof. dr. mr. M.E. (Miranda) de Meijer (senior advocaat-generaal en bijzonder hoogleraar Openbaar Ministerie aan de Universiteit van Amsterdam).

van zijn persoonlijkheid. In de verzorging en opvoeding van het kind passen de ouders geen geestelijk of lichamelijk geweld of enige andere vernederende behandeling toe.”

Vader is dan ook van mening dat moeder, zonder zich rekenschap te geven van de gevolgen voor [naam kind], actief geestelijk geweld⁵ toepast met als resultaat dat vader en [naam kind] onvoldoende contact met elkaar kunnen onderhouden, opbouwen en ontwikkelen.

De hoogste rechter in Nederland heeft beslist dat de rechter alles in het werk moet stellen om te bevorderen dat de omgang tussen het kind en de uitwonende ouder, daadwerkelijk tot stand komt en in stand blijft. Vader verwijst daartoe naar de beschikking van 17 januari 2014 van de Hoge Raad (ECLI:NL:HR:2014:91). In dat arrest wordt onder meer het volgende overwogen:

“Indien de rechter de gronden welke de met het gezag belaste ouder aanvoert om geen medewerking te verlenen aan de totstandkoming of de uitvoering van een omgangsregeling ongenoegzaam acht, dient hij op korte termijn alle in het gegeven geval gepaste maatregelen te nemen om de met het gezag belaste ouder ertoe te bewegen daaraan alsnog medewerking te verlenen. Deze gehoudenheid berust op de uit art. 8 EVRM voortvloeiende verplichting van de nationale autoriteiten, onder wie de rechter, zich zoveel mogelijk in te spannen om het recht op ‘family life’ tussen ouders en hun kinderen mogelijk te maken (vgl. EHRM 17 april 2012, zaak 805/09).(...) Van de rechter kan temeer een actieve opstelling worden verlangd naarmate voor de weigering van de met het gezag belaste ouder minder – of zelfs geen – goede en voldoende aannemelijk gemaakte gronden worden aangevoerd.”

en voorts

“Niet uitgesloten is dat de aanwending door de rechter van de hem ten dienste staande dwangmiddelen onder bijzondere omstandigheden tot gevolg heeft dat de omgang ernstig nadeel zou opleveren voor de geestelijke of lichamelijk ontwikkeling van het kind of anderszins in strijd is met zwaarwegende belangen van het kind, een en ander als bedoeld in art. 1:377a lid 3, aanhef en onder a respectievelijk d, BW. Het enkele feit dat de met het gezag belaste ouder bezwaren heeft tegen de omgang, is echter niet zo’n omstandigheid en kan derhalve geen grond zijn om de andere ouder en het kind hun recht op omgang met elkaar te ontfeggen. Daarvoor is noodzakelijk dat de totstandkoming of de uitvoering van een omgangsregeling ertoe kan leiden dat het kind klem komt te zitten of verloren raakt tussen de beide ouders als de omgang zou worden afgedwongen, met als gevolg dat de omgang ernstig nadeel zou opleveren voor de geestelijke of lichamelijke ontwikkeling van het kind, of anderszins in strijd is met zwaarwegende belangen van het kind.”

Aan deze voor [naam kind] ernstige bedreiging van zijn evenwichtige sociaalpsychologische en emotionele ontwikkeling moet om bovenstaande redenen per direct een einde worden gemaakt. Het voortduren van deze situatie leidt niet alleen tot vervreemding van zijn vader maar ook tot het ontstaan en verergeren van gedragsproblemen bij [naam kind].

Vader heeft uitvoerig en objectief aangetoond dat uit recent en breed geaccepteerd wetenschappelijk onderzoek blijkt dat het hebben van contact met beide ouders het meest in het belang is van [naam kind]. Wanneer moeder de omgang tussen vader en [naam kind] frustreert, ontnemt zij [naam kind] het recht op contact met zijn vader. Vader hecht eraan op te merken dat in deze zaak moeder geen enkele grond heeft tot het verzoek van ontzegging van de omgang of begeleide omgang en dat uit alles blijkt dat moeder zelf

⁵ Jeugdwet 01 juli 2019: kindermishandeling is elke vorm van voor een minderjarige bedreigende of gewelddadige interactie van fysieke, psychische of seksuele aard, die de ouders of andere personen ten opzichte van wie de minderjarige in een relatie van afhankelijkheid of van onvrijheid staat, actief of passief opdringen, waardoor ernstige schade wordt berokkend of dreigt te worden berokkend aan de minderjarige in de vorm van fysiek of psychisch letsel

diepgewortelde moeite heeft met het contact tussen vader en [naam kind]. Volgens vader wenst moeder om die reden geen omgang tussen vader en [naam kind] en stelt moeder haar eigen belang voorop en verliest zij daarbij het belang van [naam kind] volledig uit het oog. Juist ten gevolge van haar houding jegens vader bevinden ouders zich nu in deze procedure met alle nadelige gevolgen van dien voor [naam kind] en dreigt vader in een achtergestelde positie te komen en vader moet concluderen dat moeder een machtspositie heeft wanneer het gaat om het al dan niet nakomen van de omgangsregeling. Het belang van [naam kind] staat voorop, welk belang volgens vader door moeder uit het oog wordt verloren en uiteindelijk is ook vader hiervan de dupe.

Wanneer deze situatie zich maar lang genoeg blijft voordoen en ouders omtrent de omgang blijven procederen, bestaat de aanmerkelijke kans dat vader jarenlang beperkt of zelfs geen contact heeft met [naam kind] waardoor de aanmerkelijke kans bestaat dat [naam kind] op een gegeven moment zelf ten overstaan van de rechter zou kunnen aangeven geen behoefte meer te hebben aan contact met vader. Vader vreest dat wanneer, ondanks rechterlijke uitspraken, niet aan de omgang wordt meegewerkt door een pertinent onwillige moeder, een omgangsgeschil in de voorliggende zaak onoplosbaar blijft. Dit zou vader als een zeer kwalijke en ingrijpende zaak ervaren en vader is van mening dat hierin per direct verandering dient te komen. Het enkele feit dat moeder, ongegronde en niet onderbouwde, bezwaren heeft tegen de omgang, mag volgens vader geen grond zijn om vader en [naam kind] het recht op omgang te ontfangen.

Vader is van mening dat zijn positie versterkt moet worden en dat er geen enkele verdragende maatregelen getroffen mogen worden waardoor moeder, of uw rechtbank, in een later stadium zou kunnen stellen dat [naam kind] gewend zou zijn aan de huidige situatie waardoor een andere omgangsregeling niet wenselijk zou zijn.

Vader is geen tweederangs ouder. Hij is gelijkwaardig ouder en er zijn geen enkele gegronde redenen en noodzaak voor een onderzoek door de Raad voor de Kinderbescherming aan de zijde van vader. Vader vertrouwt erop dat uw rechtbank zich op grond van de stukken en de mondelinge behandeling voldoende voorgelicht acht om een verantwoorde beslissing te nemen, zodat voor uw rechtbank geen noodzaak bestaat om een verdragend raadsonderzoek te gelasten.

Indien uw rechtbank een onderzoek door de Raad wel nodig acht, dan zal vader hier uiteraard per direct en te allen tijde aan meewerken. Dit gezegd hebbende zou vader graag willen benadrukken dat hij al sinds xx.xx.xxxx een emotionele martelgang doormaakt puur en alleen omdat moeder ineens geen zin meer heeft om de afspraken te doen naleven en voorkomen moet worden dat vader en [naam kind] in een mallempelen aan instanties en hulpverleners terecht komen.

Vader hoopt dat de instanties zich zullen inspannen om deze voor vader traumatische situatie per direct en zo adequaat mogelijk te verbeteren. Vader weet nog steeds niet waar hij aan toe is en het is in het belang van [naam kind] dat er nu duidelijkheid komt over zijn toekomst en de verdere gehechtheid tussen vader en [naam kind] moet per direct voorrang krijgen. Dit wordt ook benadrukt door Femmie Juffer:

„Als we een voorrangsbord zien, weten we dat we voorrang moeten geven aan de bestuurders uit de zijstraten. De regels van zo'n voorrangsbord zijn zo ingeburgerd dat we er nauwelijks bij stilstaan. We geven bijna automatisch voorrang als we zo'n bord zien. Dat is wat ik zou wensen voor (pleeg)kinderen. Zodra er beslissingen over (pleeg)kinderen worden genomen, zou er een voorrangsbord in beeld moeten komen. Let op: voorrang voor gehechtheid!”⁶

Dat de instanties hierbij wellicht stappen zullen moeten zetten die wel in het belang zijn van [naam kind] en te voortvarend zijn voor moeder, acht vader daarbij onvermijdelijk en noodzakelijk. Ook gezien de

⁶ Juffer, F., gepubliceerd op dec 14, 2016 in Beste lezers <https://bijonspleegzorg.nl/2016/12/een-bord-voor-mijn-kop/>

uitstekende omgang tussen vader en [naam kind] blijkt dat er geen aanleiding is om de omgang verder uit te stellen en dat de uitbreiding niet voorzichtig hoeft te gebeuren. Vader is geen vreemde voor [naam kind] en [naam kind] voelt zich op zijn gemak bij vader.

Vader moet niet het gevoel krijgen dat er met zijn en [naam kind]s leven wordt gesold. Een beslissing door uw rechtbank moet in het belang van [naam kind] per direct tot praktisch toepasbare resultaten leiden.

De verstoten ouder, in casu vader, moet voldoende tijd krijgen om tegengewicht te kunnen geven aan de pathogene invloed van de verstotende ouder, in casu moeder. Bij onenigheid over de zorgverdeling zal een standaard 50/50 verdeling toegepast moeten worden om ouderverstoting te stoppen en geen kans te geven om nog ergere vormen aan te kunnen nemen. Vader moet voldoende, en wellicht juist meer, tijd krijgen om tegengewicht te kunnen geven aan de nimmer ophoudende pathogene invloed van moeder.

Moeder is niet bereid en in staat om [naam kind] te stimuleren in het contact met zijn vader en daarmee niet bereid en in staat om de ernstige ontwikkelingsbedreiging van [naam kind] af te wenden. Vader is in dezen van mening dat een gedegen voorlichting voor moeder een cruciale en harde voorwaarde is voor een onbekommerde en onbelemmerde ontwikkeling voor [naam kind].

Vader is van mening dat het voorkomen of doorbreken van ouderverstoting enkel resultaat kan hebben door dit enerzijds vroegtijdig te signaleren, bespreekbaar te maken en vast te stellen en anderzijds door de verstotende ouder adequaat te begeleiden in het onderkennen van de voor kinderen bijzonder ernstige gevolgen van dit gewelddadige gedrag⁷. Hoe langer de tijd doortikt hoe moeilijker het wordt voor vader om in contact te komen en te blijven met [naam kind] en vroege preventieve, interdisciplinaire samenwerking van alle betrokken beroepsgroepen is vereist om het „Point of no return” te voorkomen⁸.

Vader spreekt om die reden de hoop uit dat de instanties niet van een methodiek uit zullen gaan die erop gericht is puur en alleen rust te willen creëren daar waar [naam kind] nu woonachtig is. Dat zou immers moeder alleen maar meer ruimte geven om desastreuze invloed op [naam kind] uit te blijven oefenen en wordt tevens door de wetenschap ten zeerste afgeraden:

*„De vaak gekozen weg van rust is weliswaar begrijpelijk echter, dat is nooit goed voor de ontwikkeling van het kind. De ontwikkeling van het kind heeft alleen baat bij rust in een normale situatie, dus waar geen sprake is van ouderverstoting. **Bij de verstotende ouder is nimmer rust omdat de verstoting 24/7 doorgaat.**”* (Tavecchio, 2017)

„Dit is echter een bedrieglijke rust die zelfs de ontwikkeling van het kind in gevaar brengt.” (Klenner, 1995⁹, Bowlby¹⁰, Bowlby¹¹)

Volgens vader zou hij door deze methodiek niet alleen door moeder maar ook door de instanties buitenspel en van [naam kind] onthecht worden en vader hoopt dat alle instanties dit in hun overweging mee zullen nemen.

Het uitstekende contact wat er nu al tussen vader en [naam kind] bestaat mag niet worden afgebroken en al helemaal niet met het argument dat [naam kind] rust zou nodig hebben van zijn vader. [naam kind] heeft geen rust nodig van zijn vader. **Integendeel, het contact met vader geeft [naam kind] juist de rust die hij nodig**

⁷ Ouderverstoting is een vorm van geweld en vraagt vroegtijdig om alerte, deskundige en bewuste professionals. (Dijkstra, 2019)

⁸ Boch-Galhau, W. von (2017). Parental Alienation (Syndrome) – Eine ernst zu nehmende Form von psychischer Kindesmisshandlung.

⁹ Klenner, W., Rituale der Umgangsvereitelung. Z Ges Familienrecht. 1995; 42(24):1529–35.

¹⁰ Bowlby, J., Attachment. Attachment and loss, Bd.1. NewYork: BasicBooks;1969.

¹¹ Bowlby, J., Separation. Attachment and loss, Bd. 2. NewYork: BasicBooks;1973.

heeft. Rust mag geen argument zijn om [naam kind] het contact met en de opvoeding door zijn vader te ontzeggen. Geen contact tussen vader en [naam kind] is daarom géén optie.

Daarnaast tonen empirische studies aan dat het voor kinderen minder schadelijk is om van de verstotende ouder te worden gescheiden dan om het proces van ouderverstoting door te laten gaan. Geen enkele van de empirische onderzoeken beval aan te wachten totdat het proces „zichzelf opgelost” heeft, of om kinderen te laten beslissen bij welke ouder ze willen gaan wonen¹².

Tevens zou berusting in deze zaak tegen het recht van [naam kind] ingaan op contact met beide ouders op grond van het IVRK en het recht van [naam kind] op een gelijkwaardige verzorging en opvoeding door beide ouders, zoals neergelegd in art. 1:247 lid 4 BW.

Vader spreekt dan ook zijn hoop uit dat uw rechtbank de juiste beslissing gaat nemen op basis van de door vader onderbouwde psychische kindermishandeling door moeder en de daaraan gekoppelde vereiste om [naam kind] (voorlopig) voor de pathogene invloed van moeder en haar omgeving te beschermen, zodat [naam kind] en zijn vader ongestoord de broodnodige hechting tussen hen kunnen verdiepen.

Vader verzoekt uw rechtbank om die reden om een kindbeschermingsmaatregel in de vorm van [naam kind] te beschermen voor de belastende invloed van moeder door de omgang tussen [naam kind] en moeder voor de duur van in ieder geval één jaar te beperken tot [naam kind] maximaal drie dagen per week waardoor vader en [naam kind] voldoende ruimte en gelegenheid krijgen om hun onderlinge band ongestoord te kunnen intensiveren en verdiepen.

Vader zegt bij dezen toe zijn positie niet te zullen misbruiken en stelt dat deze regeling recht doet aan de essentiële behoeften van vader en [naam kind].

Eenhoofdig gezag

Vader is van mening dat in deze zaak aan zijde van moeder sprake is van een grove verwaarlozing van de ontwikkeling van [naam kind] door de banden tussen [naam kind] en zijn vader niet te bevorderen. Vader is van mening dat moeder hierdoor zo duidelijk tegen het belang van [naam kind] handelt, dat het onverantwoord zou zijn dat zij als enige het gezag over [naam kind] heeft.

Voorts is vader van mening dat in het geval moeder weigerachtig blijft en iedere medewerking van haar uitblijft, de gezag beëindigende maatregel ex artikel 1:266 BW moet worden toegepast. Moeder is volgens vader in dat geval (kennelijk) ongeschikt of onmachtig haar plicht tot verzorging en opvoeding van [naam kind] te vervullen.

Volgens vader kan en mag het niet zo zijn dat vanwege de zwaarte van deze maatregel deze niet zou kunnen worden toegepast, en waardoor de weigerachtige houding van moeder in stand zou blijven.

Ingevolge artikel 1:251a en 1:253n BW kan de rechter op verzoek van de niet met elkaar gehuwde ouders of van een van hen het gezamenlijk gezag beëindigen als nadien de omstandigheden zijn gewijzigd of bij het nemen van de beslissing op grond waarvan het gezamenlijk gezag is ontstaan van onjuiste of onvolledige gegevens is uitgegaan. De rechter kan dan bepalen dat het gezag over een kind aan één van hen toekomt indien:

- a. er een onaanvaardbaar risico is dat het kind klem of verloren zou raken tussen de ouders en niet te verwachten is dat hierin binnen afzienbare tijd voldoende verbetering zou komen, of
- b. wijziging van het gezag anderszins in het belang van het kind noodzakelijk is.

¹² Templer, K., Matthewson, M., Haines, J., Cox, G. Recommendations for best practice in response to parental alienation: findings from a systematic review. J Fam Ther. 2016; <https://doi.org/10.1111/1467-6427.12137>.

Weliswaar kan eenhoofdig gezag op verzoek van (een van) de ouder(s) worden uitgesproken, maar bij de beoordeling daarvan zal het belang van het kind doorslaggevend zijn. In de lijn daarvan is inmiddels op basis van jurisprudentie regel dat in het belang van het kind het ouderlijk gezag aan één van de ouders dient te worden toegekend in het geval van zodanig ernstige communicatieproblemen tussen de ouders, dat bij voortdurende van het gezamenlijk gezag er een onaanvaardbaar risico zou zijn dat het kind klem of verloren dreigt te geraken tussen de ouders en niet te verwachten is dat daarin binnen afzienbare tijd voldoende verbetering zou komen. (HR 10 september 1999, NJ 2000, 20)

Een kind raakt klem tussen de ouders als de ene ouder de omgang van het kind met de andere ouder, zoals deze door de rechter is vastgesteld, stelselmatig in de weg staat. Daarvan is duidelijk sprake als een ouder weigert aan de door de rechter vastgestelde omgangsregeling medewerking te geven en ondanks een veroordeling tot betaling van dwangsommen in zijn weigerachtige houding volhardt. In dat geval vereist het belang van het kind **dat ter realisering van een deugdelijke omgang tussen het kind en de ouder met wie het kind omgang dient te hebben, die ouder met het gezag over het kind wordt belast.**

In 2010 kreeg de Hoge Raad de vraag voorgelegd of gezagswijziging op grond van art. 1:251a lid 1 BW kan worden gebruikt om een vastgestelde omgangsregeling te effectueren. De cassatierechter was van oordeel dat niet-nakoming van een omgangsregeling niet zonder meer grond oplevert voor een gezagswijziging op de voet van dat artikellid. Voor gezagswijziging is plaats indien het onaanvaardbare risico bestaat dat het kind als gevolg van die niet-nakoming klem of verloren raakt tussen de ouders en niet te verwachten is dat hierin binnen afzienbare tijd voldoende verbetering komt, hetzij die gezagswijziging in het belang van het kind noodzakelijk is. Deze in het kader van art. 1:251a BW ontwikkelde maatstaf kan ook worden gebruikt wanneer het, zoals in dit geval, gaat om een verzoek tot het verkrijgen van gezamenlijk gezag **indien de voornaamste grond voor dat verzoek gelegen is in het niet meewerken door de andere ouder aan het totstandkomen van een omgangsregeling.** (ECLI:NL:PHR:2013:1136)

Het recht op omgang tussen ouder en kind, geworteld in art. 8 EVRM, draagt een fundamenteel karakter. De rechter is op grond van art. 8 EVRM gehouden zich in te spannen om – in weerwil van een weigerachtige houding van de met gezag belaste ouder – een omgangsregeling tot stand te brengen en dient daartoe alle in het gegeven geval gepaste maatregelen te treffen.

Gelet op de vaststaande feiten en omstandigheden is vader van oordeel dat zich in deze zaak gewijzigde omstandigheden en een onaanvaardbaar risico voor [naam kind] voordoen hetgeen een oordeel van de rechter over het gezag van [naam kind] rechtvaardigt.

Er is in vaders ogen door moeder en haar omgeving geen inspanning verricht om de onderlinge verstandhouding en communicatie tussen de ouders te verbeteren. Vader meent dat moeder een behoorlijke gezagsuitoefening blijft frustreren zolang moeder zich niet ten volle gaat inzetten om vader niet langer uit het leven van [naam kind] te verstoten.

Vader vraagt uw rechtbank dan ook te adviseren over de meest wenselijke gezag situatie in het belang van een veilige ontwikkeling van [naam kind].

Door de houding van moeder alsmede de zowel passieve alsook frustrerende houding van haar netwerk heeft vader geen enkel moment enige kans gekregen om op behoorlijke wijze uitvoering te kunnen geven aan het gedeelde en gezamenlijke ouderschap met moeder.

Vader is teleurgesteld dat moeder niet in staat is om constructief met vader te communiceren en te overleggen over de uitbreiding en andere invulling van de huidige omgang tussen vader en [naam kind] – in duur en op

een andere plaats dan bij moeder thuis – en dat moeder onvoldoende in staat is om het belang van [naam kind] hierin voorop te stellen.

Op grond van de processtukken en de houding van moeder ter zitting, is gebleken dat moeder tot op heden nog niet heeft geprobeerd om daadwerkelijk invulling te geven aan een behoorlijke gezamenlijke gezagsuitoefening met vader en vader acht het in het belang van [naam kind] dat moeder haar verantwoordelijkheid neemt en zich actiever gaat opstellen om de communicatie met vader te herstellen. Partijen zullen als ouders van [naam kind] nog lange tijd aan elkaar zijn verbonden. Dat moeder stelt spanningen te ervaren door vader, brengt – wat daar verder ook van zij – niet met zich mee dat zich een van de hiervoor genoemde afwijzingsgronden voordoet en dat vader zijn gezagsrol tegenover [naam kind] niet zou kunnen innemen. Vader is voorts van mening dat moeder niet concreet heeft kunnen maken waarom zij de vermeende spanning zou ervaren. Dat haar spanning zou resulteren uit de vermeende houding van vader is niet alleen niet te onderbouwen en is volstrekt onvoldoende om tot een andere beslissing te komen. Indien moeder spanning blijft ervaren, dan dient zij daarvoor gerichte hulp en begeleiding te zoeken. Vader is van mening dat van moeder kan én mag worden verwacht dat zij de communicatie met vader aangaat en de omgangsmomenten niet uit de weg gaat.

Grootste belemmering om te komen tot gezamenlijke gesprekken en constructief overleg tussen moeder en vader, is gelegen in de zorgen van vader over de ingezette, chronische en vergaande ouderverstoting van moeder en haar netwerk en vader vreest dat moeder door zal blijven gaan met het diskwalificeren en vals beschuldigen van vader totdat vader geen enkele rol meer kan spelen in het leven van [naam kind].

Dat zou een enorm traumatische impact hebben op [naam kind], zijn vader en diens partner en familie. Deze belemmering blijft in stand omdat moeder de desastreuze gevolgen van ouderverstoting niet onderkent. Moeder miskent daarmee dat het gebrek aan vertrouwen van vader wel zijn grond vindt in de houding en het gedrag van moeder en dat moeder tot op heden geen stappen heeft genomen om (met hulpverlening) te laten zien dat de zorgen ongegrond zijn.

Vader is van mening dat zijn zorgen reëel zijn en hij heeft deze uitvoerig en objectief onderbouwd.

Voor vader is en blijft zorgelijk dat moeder haar eigen waarheid daarin lijkt te hebben en in haar mededelingen daarover onbetrouwbaar en ongeloofwaardig overkomt.

Vader heeft tevens het sterke vermoeden dat moeder in haar handelwijze beïnvloed wordt door haar partner en ouders en wellicht haar advocaat.

Er zijn aan zijde van moeder vier volwassen ouders aanwezig die niet kunnen of willen communiceren met vader waardoor volgens vader het huidige opvoedklimaat per definitie ongeschikt is voor [naam kind].

Vader is voorts van mening dat slechts een gezagswijziging, zoals door vader subsidiair verzocht, een garantie geeft dat hij op deugdelijke wijze omgang met [naam kind] zal kunnen hebben, zoals zijn belang vereist.

Vader beseft dat in het geheel van dwangmiddelen die in het kader van de tenuitvoerlegging van een omgangsregeling kunnen worden aangewend, gezagswijziging een uiterste middel is om omgang te bewerkstelligen. Echter, vader is van oordeel dat [naam kind] klem zal raken tussen zijn ouders als moeder de omgang tussen [naam kind] en vader blijft belemmeren. Tegen de achtergrond van alle omstandigheden van deze zaak acht vader het in het belang van [naam kind] dat vader alleen met het gezag over hem wordt belast.

Uit de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen, put vader niet het vertrouwen dat vader [naam kind] op regelmatige basis zal blijven zien, laat staan dat de omgang buiten aanwezigheid van moeder zal plaatsvinden, indien vader niet met het eenhoofdig gezag over [naam kind] wordt belast.

Vader betreurt ten eerste dat hij nu gegronde redenen ziet om uw rechtbank om eenhoofdig gezag voor vader te vragen alsmede wijziging van hoofdverblijfplaats bij vader.

Vader houdt ernstige zorgen over het functioneren van moeder en vermoedt daarin een relatie met haar persoonlijke problematiek. Sinds xx.xx.xxxx heeft moeder door haar gedrag en houding de ontwikkeling en de veiligheid van [naam kind] in gevaar gebracht. Vader acht het niet zinvol om opnieuw in te zetten op verbetering van de onderlinge verstandhouding wanneer moeder niet eerst aan zichzelf heeft gewerkt en daarover openheid heeft gegeven. Op korte termijn zal de huidige situatie bij moeder niet veranderen en voor vader kan alleen eenhoofdig gezag voor vader verdere ouderverstoting door moeder een halt worden toegeeroepen.

Met de bescherming van de belangen van [naam kind] voor ogen heeft vader vanuit een bepaalde zekerheid het primaire/subsidiaire verzoek gedaan voor eenhoofdig gezag voor vader alsmede hoofdverblijfplaats bij vader. Vader is in staat om moeder ruimte te geven voor de omgang met [naam kind] en zal dit ook telkens stimuleren. Daardoor kan de omgang tussen moeder en [naam kind] plaatsvinden op een prettige en ontspannen wijze waarbij recht wordt gedaan aan [naam kind]'s behoefte aan contact met zijn moeder. Met eenhoofdig gezag over [naam kind] zal vader de deur naar overleg met moeder niet gaan sluiten. Integendeel. Vader is nog altijd bereid tot gezamenlijke gesprekken met moeder om de onderlinge verstandhouding en het onderling vertrouwen te verbeteren als moeder eerst hulpverlening voor zichzelf heeft aanvaard en haar behandeling voldoende resultaat heeft gehad. Vader zegt bij dezen toe geen misbruik te zullen maken van eenhoofdig gezag en zal bij gewichtige beslissingen omtrent [naam kind] met moeder in overleg treden.

Vader is van mening dat als uitgangspunt dient te gelden dat [naam kind] stabiliteit, regelmaat en een evenwichtige verzorging en opvoeding geboden moet worden, zodat hij voor zijn toekomstige ontwikkeling [naam kind] maximaal kan toekomen aan zijn eigen ontwikkeltaken als kind op weg naar volwassenheid. Vader is van mening dat hij deze stabiele factor is die in elke levensfase van [naam kind] het overzicht kan bewaren en eenhoofdig gezag voor vader zal hem in de gelegenheid stellen bij meningsverschillen tussen moeder en vader de juiste knoop door te hakken.

Vader benadrukt dat hij de hulp van uw rechtbank niet heeft ingeroepen om moeder een hak te willen zetten of om moeder tegen te werken en vaders enige bedoeling is het welzijn van [naam kind] en alle betrokkenen te bevorderen en te borgen.

Vader kiest niet voor een rechtsstrijd, vader vertrouwt op rechtszorg!

Voorts verwacht vader dat als partijen eenmaal duidelijkheid is verschaft over de hoofdverblijfplaats en de zorg- en opvoedregeling en als de afwikkeling van deze procedure in al haar gevolgen eenmaal achter hen ligt, voor moeder en vader meer rust en ruimte ontstaat om zich te richten op het herstel van hun verhouding als ouders van [naam kind].

Volgens vader is in de voorliggende zaak eenhoofdig gezag voor vader de enige mogelijkheid om het door moeder in stand gehouden proces van ouderverstoting per direct te doorbreken en een gezonde ontwikkeling van [naam kind] veilig te stellen.

Voorts is vader van mening dat, hoewel hij erkent dat het een ultimatum remedium is, gelet op voorstaande en de weigerachtige houding van moeder mee te werken aan het naleven van het co-ouderschapsplan inclusief een gelijkwaardige zorg- en opvoedregeling, het perspectief voor een natuurlijke en onbelaste ontwikkeling van [naam kind] bij vader ligt en het daarom in het belang van [naam kind] gelegen is vader alleen en per direct met het ouderlijk gezag over [naam kind] te belasten.

Hechting

Vader zal niet voorbijgegaan aan de opgebouwde gehechtheidsrelatie tussen [naam kind] en zijn moeder en vader zal gehoor geven aan de eerste prioriteit voor kinderen: het bevorderen en bewaken van continue, stabiele gehechtheidsrelaties met beide ouders.

De vaste jurisprudentie onderschrijft het standpunt dat de eerste twee levensjaren van een kind heel belangrijk zijn voor de hechting tussen een kind en de niet-verzorgende ouder en is voorts van oordeel dat een goede hechting tussen de niet-verzorgende ouder en het kind van groot belang is voor diens evenwichtige sociaal-emotionele ontwikkeling¹³.

Ook gelegd naast de reeds genoemde factoren leidt ook het feit dat de intensievere hechting tussen vader en [naam kind] niet kan plaatsvinden tot een ernstige ontwikkelingsbedreiging¹⁴.

Een onbelast contact tussen [naam kind] en zijn vader alsmede een nog intensievere hechting tussen beide ouders kan met instandhouding van de huidige opvoedingsomgeving bij moeder niet bereikt worden.

De wetgever en ook de huidige stand van de wetenschap gaan ervan uit dat bij gelijkwaardig ouderschap het kind eveneens een primaire hechtingsrelatie met de vader kan ontwikkelen en ook daadwerkelijk ontwikkelt als de vader bij de verzorging van het kind betrokken is. Beide ouders moeten dus als primaire hechtingsfiguren worden beschouwd¹⁵.

Moeder stelt: „De band tussen moeder en kind heeft de prioriteit...” welk niet alleen volstrekt ongefundeerd en ook in het geheel onjuist is. De prioriteit ligt bij een evenwichtige sociaalpsychologische en emotionele ontwikkeling van [naam kind] die gebaseerd is op een band tussen [naam kind] en zijn beider ouders.

Op basis van het voorgaande verwijst vader naar de volgende aanbevelingen welke kunnen dienen als handvatten voor het nemen van beslissingen over kinderen.

„Bij het nemen van beslissingen over kinderen is het goed om een ontwikkeling pedagogisch denkkader te hanteren. Dit perspectief waarbij het ontwikkelingsaspect staat voor de (h)erkenning dat kinderen zich tijdens hun verdere levensloop zullen blijven ontwikkelen en zullen kunnen veranderen, terwijl het opvoedingsaspect laat zien dat kinderen niet alleen beïnvloed worden door hun vroegere opvoedings- en gehechtheidservaringen maar ook door hun huidige opvoedingsomgeving.” (Juffer 2010, Riggs & Gottlieb, 2009)

„Vermijd de valkuil om het kind te problematiseren. Vaak is niet het kind of zijn gehechtheid gestoord, maar is de opvoeding problematisch of ernstig verstoord. Het kind kan niet anders dan zich hechten in een (volstrekt) ontoereikende opvoedingsomgeving en kan als gevolg daarvan tekenen van niet-aangepast gehechtheidsgedrag vertonen. Echter, uit de vooruitgang na een plaatsing in een gunstiger omgeving blijkt de grote veerkracht van kinderen en de plasticiteit van hun (gehechtheids-)ontwikkeling.” (Juffer, 2010)

„Veilige gehechtheid betekent een belangrijk fundament voor de ontwikkeling van een kind. Het kind ontleent er zijn vertrouwen in anderen en in zichzelf aan (intern werkmodel van gehechtheid) en ontwikkelt in de omgang met zijn gehechtheidsfiguren en -netwerk sociale vaardigheden die later goed van pas komen.

¹³ GH Arnhem-Leeuwarden 2017, ECLI:NL:GHARL:2017:277

¹⁴ GH Gerechtshof 's-Hertogenbosch 2018, ECLI:NL:GHSHE:2018:3723

¹⁵ Rb. Den Haag 2018, ECLI:NL:RBDHA:2018:2653

*Gehechtheid is al actueel op heel jonge leeftijd, vanaf de babytijd, en is geen vaststaand gegeven. **Integendeel, gehechtheid blijkt veranderbaar als kinderen correctieve gehechtheidservaringen krijgen aangeboden** of als (pleeg)ouders ondersteund worden bij een sensitievere omgang met hun kind¹⁶. Juist omdat de eerste gehechtheidsrelaties al op zeer jonge leeftijd gevormd worden, is het van belang om **zo vroeg mogelijk en zo snel mogelijk beslissingen over kinderen te nemen**. Ook moeten bij jonge, maar ook bij oudere kinderen continue, stabiele relaties zoveel mogelijk worden nagestreefd en behouden.” (Juffer, 2010).*

„In de praktijk wordt er soms van uitgegaan dat het opbouwen van een veilige gehechtheid slechts mogelijk is in de eerste kinderjaren. Echter, vanuit de gehechtheidstheorie en het beschikbare wetenschappelijke gehechtheidsonderzoek is er geen enkel steekhoudend argument aan te voeren dat het om een afgemeten en beperkte periode zou gaan waarin kinderen een veilige gehechtheid kunnen ontwikkelen en is er niet een bepaalde leeftijd waarop dat stopt.

Vergeleken met volwassenen is de ontwikkeling van jonge kinderen nog plastisch en flexibel (onder andere aangetoond bij hun hersenontwikkeling) en kunnen zij relatief snel dingen oppikken uit een verbeterde opvoedingssituatie. Het is wel zo dat het in de loop der jaren moeilijker kan gaan en langer zal duren om alsnog een veilige gehechtheid bij kinderen te realiseren¹⁷.” (Juffer, 2010)

Volgens vader blijkt ook uit bovenstaande de urgente noodzaak om de frequentie van de zorg- en opvoedregeling per direct te verhogen en te intensiveren.

„Voor kinderen is het van belang dat zij in staat worden gesteld om met beide ouders een hoogwaardige hechtingsband op te bouwen. Bij het vaststellen van een zorgregeling voor (zeer) jonge kinderen is het van belang dat de wisselingen frequent zijn en dat beide ouders dus ook deze zorg op zich nemen. De frequentie van de wisselingen op zich zijn voor zeer jonge kinderen minder een factor dan meestal wordt aangenomen. Ook overnachten bij de niet-hoofdverzorgende ouder is één van de zaken die vaak lang wordt uitgesteld. Het zou nog te vroeg zijn voor het kind en de band met de primaire hechtingsfiguur (zijnde de moeder) verstoren. Onjuist, aldus Kelly en Lamb. Overnachten draagt juist bij aan kwalitatief hoogwaardige hechtingsmomenten en er is geen enkel bewijs dat het overnachten bij de andere ouder slecht zou zijn voor de psychologische aanpassing van het kind of de relatie met de hoofdverzorgende ouder¹⁸.”

„Alhoewel Bowlby (1988) volgens eigen zeggen nooit een 24-uurs aanwezigheidsplicht voor de moeder heeft willen propageren, zijn Bowlby's opvattingen in het verleden wel in deze zin geïnterpreteerd. Dit had te maken met de nadruk die Bowlby legde op de negatieve gevolgen van scheidingen tussen moeder en kind in de eerste levensjaren (Bowlby, 1973). [...] Kritiek werd ook geuit door voorstanders van verbreding van het opvoedingsmilieu (Van IJzendoorn, Tavecchio, Goossens & Vergeer, 1982). Tegenwoordig wordt aangenomen dat een kind gehechtheidsrelaties met meer opvoeders internaliseert. Hierbij wordt de term 'gehechtheidsnetwerk' wel gebruikt. Wanneer het kind kan beschikken over meer gehechtheidsfiguren binnen een gehechtheidsnetwerk heeft dit als gevolg dat de afwezigheid van de moeder, bijvoorbeeld omdat zij buitenshuis werkt, wordt gecompenseerd. Het kind kan in zo'n geval terugvallen op een andere gehechtheidsfiguur, zoals de vader of een professionele verzorger¹⁹.”

Voor vader voelt het alsof moeder in deze zaak de niet concreet gespecificeerde uitdrukking „in het belang van [naam kind]” als een schijnargument gebruikt waarmee ze vader uit het leven van [naam kind] probeert te weren.

¹⁶ Anja van der Voort, Femmie Juffer, Marian J. Bakermans-Kranenburg, (2014) "Sensitive parenting is the foundation for secure attachment relationships and positive social-emotional development of children"

¹⁷ Juffer, 2010 Beslissingen over kinderen in problematische opvoedingssituaties – Inzichten uit gehechtheidsonderzoek

¹⁸ Joan B. Kelly en Michael E. Lamb uit 2000 t.w. "Using Child Development Research to Make Appropriate Custody and Access Decisions for Young Children

¹⁹ Juffer, F. (1993), Kinderen, ouders en primaire gehechtheid, GEZIN, Vol. 5 (1993), Nr. 4 pp. 226-240

Het belang van [naam kind] is volgens vader veelomvattend en ligt bij meer dan alleen het herstellen van de omgang tussen vader en [naam kind]. Moeder is volledig voorbij gegaan aan alle belangen van [naam kind] en de hechting van [naam kind] aan vader in het bijzonder.

In het wetenschappelijk artikel van professor medicus Ursula Gresser wordt uitgelegd wat wetenschappelijk in recente internationale onderzoeken is gevonden. Het afbreken van regelmatig contact met ouders (of één ouder) maakt kinderen ziek. Deze klachten kunnen zich zelfs voortzetten tot ver in de volwassenheid. Ziekten als pathogene heimwee, depressie, loyaliteitsconflict- en minderwaardigheidssyndroom (PAS, oudervervreemding), maar ook fysieke klachten, komen te regelmatig voort uit het gebrek aan contact. „Na deze publicatie”, zo zegt Gresser, “kunnen rechters en jeugdbeschermers zich niet meer verschuilen door dit kinderbelang te negeren. Kinderen weghouden bij hun ouders door ouders zelf, jeugdzorgbeslissingen of rechterlijke vonnissen wekt heimwee en andere verschijnselen op in het kind: Het Cortisol-gehalte, een stresshormoon, blijkt langdurig te hoog, en dit is fysiek schadelijk en dat bewees reeds in 2002 Mary Dozier ook al²⁰.”

„Als kinderen opgroeien komt er nog iets anders om de hoek kijken en dat is identiteit, de kernvraag in het leven, ‘wie ben ik?’. En die twee aspecten, hechting en identiteit zijn verschillend, maar ook samenhangend, want naarmate het identiteitselement groter wordt kan de hechting minder worden. Want dan stellen de kinderen vast, als ze ouder worden en op een leeftijd van veertien, achttien of soms dertig jaar komen, dat ze toch anders zijn en dat ze niet wezenlijk thuis horen in het (adoptie)gezin. En dat ze andere ouders hebben, met wie ze misschien helemaal geen relatie hebben, maar die biologische ouders die wel van belang zijn. Ze hebben als het ware een open plek in hun leven, in hun denken, in hun gevoelens. En dat is te weinig benadrukt²¹.” (Hoksbergen, 2017)

„Uit de wetenschap met geadopteerden leren we dat er in een latere levensfase, veelal vanaf de pubertijd, bij het kind vaak de behoefte bestaat (ca. 85%) om álle ouders te ‘kennen’, dus voor hen ook de biologische ouders. Het gemis de eigen ouders durend te ‘kennen’ (ook bij ‘gewone’ kinderen), kan een leven doorwerken en dus lang het psychisch welzijn belemmeren. Ook belemmert dit de schoolprestaties van het kind of adolescent²².”

Hoofdverblijfplaats

Vader betreurt het zeer dat moeder, ondanks alle inspanningen zijdens vader, blijft weigeren constructief met vader te communiceren.

De verbetering zijdens moeder is echter uitgebleven en moeder heeft juist telkens meer misbruik gemaakt van de situatie. De situatie voor vader en [naam kind] is door de houding van moeder, haar partner en hun families alleen maar verslechterd.

Moeder heeft ook herhaaldelijk verklaard geen vertrouwen meer te hebben in vader. Ook dat baart vader zorgen over zijn mogelijkheden om moeder nog aan te sturen of in positieve zin te beïnvloeden alsmede over de impact daarvan op de verzorging, opvoeding en ontwikkeling van [naam kind] door moeder, zolang [naam kind] zijn hoofdverblijf bij moeder zal hebben.

²⁰ in het vakblad Neue Zeitschrift für Familienrecht 21/2015, getiteld “Macht Kontaktabbruch zu den leiblichen Eltern Kinder krank? Eine Analyse wissenschaftlicher Literatur”,

²¹ <https://www.sosjeugdzorg.nl/actueel/sos-blog/49-rene-hoksbergen-over-adoptie-en-pleegzorg>

²² Hechtingsstoornis en juridiserend handelen Artikel verschenen in FJR, november 2012, nr. 95

Gelet op het voorgaande bestaat er bij vader dan ook niet de verwachting dat er aan de zijde van moeder, die in de voorbije en relatief lange periode geen zelfreflectie en beweging in de gewenste richting heeft laten zien, ten aanzien van voornoemde aspecten op termijn (nog voldoende) verbetering zal gaan optreden.

Zolang moeder haar eigen problematiek onvoldoende aanpakt lijkt een noodzakelijke minimale samenwerking met vader voor moeder niet haalbaar. Dat maakt volgens vader te voorzien dat [naam kind], indien zijn verblijf bij moeder wordt gecontinueerd, niet voldoende zal kunnen toekomen aan zijn eigen ontwikkeltaken en dat zijn relatie met zijn vader verder onder druk komt te staan, waardoor de voor zijn ontwikkeling benodigde stabiliteit en regelmaat in het gedrang komt. Daar is het belang van [naam kind] niet bij gebaat.

Op grond van voorgaande is vader van mening dat aan de voor [naam kind] benodigde stabiliteit en regelmaat, waarbij hij kan toekomen aan zijn eigen ontwikkeltaken en niet klem zal komen te zitten tussen zijn ouders, het beste tegemoet kan worden gekomen doordat hij voortaan het merendeel van de tijd bij zijn vader verblijft en dus zijn hoofdverblijf heeft bij vader. Hierbij gaat vader er van uit dat dit geen choquerende verandering voor [naam kind] zal zijn, gelet op de nog jonge leeftijd die hij heeft en zoals eerder aangevoerd kunnen kinderen op deze leeftijd met een wijziging van hoofdverblijfplaats flexibel mee omgaan²³.

Volgens vader is het daarom van belang dat er nu duidelijkheid komt voor alle partijen en vader verzoekt thans belast te worden met het eenhoofdig gezag over [naam kind] en om wijziging hoofdverblijfplaats bij vader.

Verzoeken

Moeders gehele netwerk wenst geen inmenging van vader in hun leven en iedereen diskwalificeert vader als mens en opvoeder.

Het grote probleem en de kern aan zijde van moeder is het gebrek aan erkenning van het belang van vader van [naam kind]. Hierin zijn alle opvoeders (buiten vader om) rigide en onbuigzaam gebleken en hun uitlatingen naar vader zijn zeer vijandig.

Vader maakt zich bijzonder ongerust over dit volstrekt onbegrijpelijke en onacceptabele gedrag en vraagt zich af hoe ver moeder en haar familie zullen gaan om vader volstrekt uit het leven van [naam kind] te verstoten.

Vader heeft al sinds xx.xx.xxxx begeleide omgang welk een enorme inbreuk maakt op de privacy van vader en [naam kind] en een natuurlijke omgang haast onmogelijk maakt temeer gelet op het feit er geen enkele aanleiding of contra-indicatie aanwezig is welke een begeleide omgang tussen vader en [naam kind] zou kunnen rechtvaardigen en vader volgt moeder geheel niet in haar stelling dat vader niet in staat zou zijn om onbegeleide omgang met een klein kind te hebben.

Volgens vader zou het veiliger zijn als [naam kind] door zijn moeder uit haar omgeving zou worden overgedragen aan de veilige omgeving bij vader.

Vader verzoekt uw rechtbank om die reden te bepalen dat moeder conform de te bepalen omgangsregeling op de daarin genoemde dagen en tijden [naam kind] persoonlijk, zonder begeleiding door familie of vrienden of kennissen (dus alleen) aan vader voor diens appartement [straat] te [woonplaats] dient over te dragen.

²³ Juffer, 2010 Beslissingen over kinderen in problematische opvoedingssituaties – Inzichten uit gehechtheidsonderzoek

Daarbij dient moeder in woord en daad te laten zien dat zij het goed en positief vindt dat [naam kind] naar zijn vader toe gaat om bij hem te verblijven voor de in de omgangsregeling bepaalde duur.

Vader is van mening dat op moeder de verantwoordelijkheid rust een klimaat te scheppen waarin [naam kind] het gevoel krijgt dat moeder [naam kind] en zijn vader de ruimte geeft om van elkaar te kunnen genieten.

Een en ander betekent ook dat moeder bij de overdracht op een normale en positieve wijze met vader dient om te gaan (verbaal en non-verbaal) en hem ook op de daarbij behorende wijze dient te bejegenen (vanzelfsprekend wordt hetzelfde gedrag van vader verwacht). Ook bij ziekte van moeder of [naam kind] dient [naam kind] aan vader te worden overgedragen tenzij uit een verklaring van een arts welke (aan vader over te leggen uiterlijk ten tijde van de geplande overdracht) blijkt dat moeder en/of [naam kind] door ziekte thuis moeten blijven.

Vader vreest voor ernstige en ongefundeerde onwil zijdens moeder om uitvoering te geven aan een omgangsregeling. Indien moeder haar verplichtingen zoals hiervoor nader geëxpliciteerd op na te melden overdrachtmomenten niet of niet volledig nakomt, dan zal zij per gepland overdrachtmoment tot [naam kind] aal 3 keer aan vader een dwangsom van € 1.000,00 per keer verbeuren. Indien moeder 3 dwangsommen heeft verbeurd door in totaal 3 maal niet mee te hebben gewerkt aan de overdracht van [naam kind] kan op haar per niet nagekomen volgend overdrachtmoment het dwangmiddel van lijfswang worden toegepast voor een door uw rechtbank nader te bepalen duur.

De lijfswang is in dit geval in overweging genomen omdat uit hetgeen is overwogen en geconcludeerd kan worden afgeleid dat bepaald twijfelachtig is of de dwangsom een voldoende prikkel tot nakoming van de omgangsregeling door moeder is en zal zijn terwijl het belang dat met nakoming van de omgangsregeling is gediend, de oplegging van de lijfswang rechtvaardigt.

Door mee te werken heeft moeder het zelf in de hand of zij dwangsommen gaat verbeuren en ook of zij haar vrijheid gedurende bepaalde tijd zal kwijtraken. In het geval lijfswang wordt toegepast, zal [naam kind] bij vader verblijven gedurende de periode van de toegepaste lijfswang.

Omdat de Raad voor de Kinderbescherming heeft geconcludeerd dat er geen contra-indicaties zijn voor de omgang tussen vader en [naam kind], is er aanleiding een omgangsregeling tussen vader en [naam kind] vast te stellen, moeder te verplichten hieraan mee te werken en daaraan een dwangsom te verbinden, gelet op haar houding tot nu toe.

Sinds xx.xx.xxxx zijn er te veel momenten aan te wijzen waarin moeder de omgang tussen vader en [naam kind] heeft tegengewerkt. Indien die tegenwerking achterwege was gebleven, hadden vader en [naam kind] inmiddels een structurele omgangsregeling gehad die recht zou hebben gedaan aan de belangen van [naam kind] en zijn vader. Op dit punt in 20xx aangekomen, betekent een en ander dat een rechtsmiddel van de zijde van moeder de tenuitvoerlegging van deze beslissing niet zou moeten kunnen blokkeren.

Juist om te bewerkstelligen dat de contacten tussen vader en [naam kind] zonder onderbreking kunnen gaan en blijven plaatsvinden, omdat daarmee de belangen van [naam kind] zijn gediend en omdat een eventueel uitstel gelet op de ernst van de huidige opvoedingssituatie en de leeftijd van [naam kind] niet verantwoord is, verzoekt vader uw rechtbank de beslissingen uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

Een eventueel hoger beroep van moeder tegen uw beslissing zou niet in de weg staan aan de tenuitvoerlegging en vader verzoekt uw beschikking uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.